

خوای گهوره به شهرم وبه خشنده‌یه، و شهرم دهکات ئهگه‌ر بهنده‌یه‌ک دهستی پارانه‌وهی بُو لا به رز بکاته‌وه؛ به بهتالی دهستی بگیپریته‌وه

له سەلمانه‌وه - ېرەزاي خواي لىيىت - كە پىغەمبەرى خودا - صلى الله عليه وسلم - دەفرمۇيت: «خواي گهوره
بە شهرم وبه خشنده‌یه، و شهرم دهکات ئهگه‌ر بهنده‌یه‌ک دهستی پارانه‌وهی بُو لا به رز بکاته‌وه؛ به بهتالى دهستى
بگیپریته‌وه».

[حەسەنە]

پىغەمبەر - صلى الله عليه وسلم - ھانمان دەدات بُو به رز كردندا، وىتىمان بىرادەگەيەنیت
كە خواي گهوره - سبحانە و تعالى - (زۆر بە شهرمە)، و ناوه‌ستىت لە به خشىن، وئەوهى بهندە پىنى خوش بىت؛ بُو
جىيە جىيى دهکات، وئەوهى زيانى پىيىگەيەنیت؛ دوورى دەخاتەوه لىيى، خودا (بە خشنده‌یه) دەبە خشىت بەبىن داوا كردن؛
ئەى سەبارەت بە ئەوهى داوا دەکات! شەرم دەکات لە بهندە ئىماندارى بەوهى دەستەكانى بگیپریته‌وه بە بهتالى
وغە مبارىيە وەئاست وەلامدانەوه؛ پاش ئەوهى دەستەكانى بە رز كرددەوه بُو نزا و پارانه‌وه دادا كردن لە
پەروەردگارى.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ku/show/5499>

